

af undervisningsministeriet og senere ministeriet for kulturelle anliggender. For at fjerne tvivlen om, hvorledes Danmarks Radio skal bedømmes i budgetretlig henseende, har man i lovforslaget ikke optaget nogen bestemmelse svarende til den gældende lovs § 10 om, at radiospredningsfondens budget skal optages på finanslovens § 2. Hensigten hermed er at slå fast, at Danmarks Radios årlige budgetter ikke skal optages på finansloven.

Den placering, der hermed gives Danmarks Radio, er en lignende som den, radioselskaberne har i lande som Storbritannien, Irland, Belgien, Frankrig og Den tyske Forbundsrepublik, og ordningen er i realiteten nært beslægtet med den, der gælder i lande, hvor radiospredningsinstitutionerne formelt er organiseret som private selskaber, således som tilfældet f. eks. er i Finland, Sverige, Italien, Schweiz og Østrig. For de grunde, der taler for at give et lands radiospredningsinstitution den høje grad af selvstændighed og uafhængighed på de økonomiske og administrative områder, som følger af en sådan ordning, er der gjort rede i betænkning nr. 587, side 48-50, hvorfra følgende skal citeres:

»Hensynet til informations- og ytringsfriheden og den kunstneriske frihed tilsiger, at der gives en radiospredningsvirksomhed en fri og uafhængig stilling i forhold til statsmagten, når det gælder programlægningen og programudførelsen. Herom er der formentlig almindelig enighed.

Vægtige grunde kan imidlertid anføres for at sikre institutionen en udtrakt selvstændighed og uafhængighed også i andre henseender, nemlig med hensyn til dispositioner på de økonomiske og administrative områder.

For det første vil programfriheden kunne begrænses eller endda gøres illusorisk, hvis den ikke modsvares af en betydelig økonomisk og administrativ dispositionsfrihed for institutionens ledelse. Hvis institutionen skal have sine midler ved det offentliges mellemkomst, f. eks. ved at den bemyndiges til at opkræve licensafgifter hos seere og lyttere, følger det af sig selv, at den må respektere den økonomiske ramme, der lægges for virksomheden gennem regeringens eller den lovgivende forsamlings bestemmelse af afgifternes størrelse. Inden for denne ramme bør den imidlertid kunne disponere så frit som muligt, og der bør udvises varsomhed ved fastsættelsen af regler, der til skade for den programmæssige uafhængighed muliggør indgreb eller lægger bånd på dispositionsfriheden.

Argumentet for en vidtgående selvstændighed for radioen af hensyn til informations- og ytrings-

friheden tager i første række sigte på den mulighed, at en regering kunne nære ønske om ad indirekte vej at begrænse denne frihed. For fuld- stændighedens skyld skal det tilføjes, at der undertiden også har været henvist til, at det i en anspændt udenrigspolitisk situation kunne være lettere for en regering at undgå indgreb over for informations- og ytringsfriheden i radio og TV, hvis radioinstitutionen som helhed fremtræder klart som en fra staten adskilt, selvstændig institution.

For det andet taler arten og karakteren af de opgaver, der skal løses af radio og TV, stærkt imod at lade institutionen være undergivet det komplekse af regler og systemer, som det er nødvendigt at arbejde med inden for den offentlige administration. Radioens virksomhed lader sig ikke sammenligne med nogen anden offentlig virksomhed; den kan bedst sidestilles med den, der udøves af et stort dagblad eller snarere af en bladkoncern, der tilliger udgiver et ugeblad og en række tidsskrifter. Radio og TV kan i én forstand opfattes som et supplement til pressen, men befinder sig samtidig i en stadig konkurrence med denne og andre massemedier.

Skal institutionen kunne klare sig i denne konkurrence og være i stand til at løse sine opgaver, må virksomheden kunne drives efter principper, der ikke i for høj grad adskiller sig fra dem, der er gældende f. eks. inden for pressen. Den bør ikke være hæmmet af lønnings- og ansættelses-systemer, der er indrettet efter den statslige administrations behov, men som efter al sandsynlighed ikke passer for en institution med de særlige radiospredningsopgaver. De mange for statsvirksomhederne gældende mere specielle bestemmelser og regler, f. eks. om fremgangsmåden ved indkøb af materiel, om godtgørelse for rejse- og opholdsudgifter ved tjenesterejser o. m. a., bør ikke umiddelbart forlanges anvendt af institutionen, og den bør i økonomisk henseende være udstyret med en sådan autonomi, at den har reel mulighed for at danne sig et forholdsvis sikkert skøn over, hvilke økonomiske midler der står til dens rådighed ikke blot i det nærmest kommende finansår, men over en flerårig periode, således at en effektiv langtidsplanlægning muliggøres.«

Til § 7.

Til stk. 1.

I denne bestemmelse fastslås, at Danmarks Radios opgave består i at udsende programmer, som er bestemt til modtagelse af almenheden her i landet. Denne opgave forudsættes at kunne løses såvel ved landsdækkende som ved regional program-